

Világ proletárjai, egyesüljétek!

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi Pártbizottsága és a városi tanács lapja

VIII. évfolyam — 4. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Szombat, 1958. január 25.

Ültessen minden fiatal kétszer annyi fát, mint ahány éves!

A KISZ Veszprém megyei Bizottságának felhívása facsemete ültetési mozgalomra

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Veszprém megyei Bizottsága a következő felhívással fordul megyénk ifjúságához: Városaink, falvaink — utcáink, parkjaink és tereink — szinte várják, hogy ide facsemeték terebélyesedjenek rajtuk.

Megyénk több részén kopár területek várnak arra, hogy szorgalmas kezek lombos erdőket varázsoljanak rájuk.

Nagy ipartelepünk gázos füstjével szemben, ültessenek fiataljaink egészséges levegőt ontó fasorokat.

Ime ezek a nemes célikütyük, melyeket a KISZ Veszprém megyei Bizottságának ezennel meghirdetett fásítási mozgalomával meg akarunk valósítani.

E nemes munka és mozgalom forrassza még egységesebbé a munkában megyénk ifjúságát.

Kérünk és felhívunk minden fiatalt és célkitűzéseinkkel egyetértő felnőttet, hogy minden feltétel nélkül álljanak a mozgalom mellé.

Tegyük e munkát valóban társadalmi ügygá.

A KISZ Veszprém megyei Bizottsága a mozgalomban résztvevők számára jelvényt alapít, melyet elnyerhet korra való tekintet nélkül mindenki, aki a felszoban kitűzött feltételt teljesítette.

A jelvény adományozás joga az alapszervezetek javaslata alapján a járási és városi bizottságoké illeti.

A Megyei KISZ Bizottság a mozgalomban résztvevő legjobban dolgozó fiatalokat és szervezeteket jutalomban és kitüntetésben részesíti.

E mozgalom elindításával párhuzamosan felhívjuk megyénk minden szepet szerető polgárának figyelmét, hogy óvják, védjék minden módon a fiatal facsemeteket.

Mozgalmunk sikerének alapvető feltétele, hogy KISZ-szervezeteink és az Ötödik Szövetség szervei legyenek motorjai a kezdeményezés és munka végzésének. Elsősorban ők legyenek munkájuk nyomán a fásítási jelvény birtokosai.

Igy válik csak valóssá a jelzavunk: „Ültessen minden fiatal kétszer annyi fát, mint ahány éves.”

Kívánunk a mozgalom sikeréhez minden fiatalnak sok sikert.

MAGYAR KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG
VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA

A város szépítésének terveiből

Év elején vagyunk, s ilyenkor kíváncsi az ember, és számadást csinál még a háztartásában is, hogy vajon mit is vehet ebben az évben, mivel is gazdagíthatja a családi fészket.

Ezek a számítgatások lassan végére érnek.

Városunkban is összeállították már annak a költségvetési tervnek beruházásait, amelyet a városfejlesztési alapról kívánnak városunk gazdagítására fordítani. Nézzünk szét ebben a tervben, mit mutatnak a számok?

Nem nagyon a lehetőségek, mégis sokat akar markolni ez a terv. Mit akarnak megvalósítani?

A tervek szépek. Különösen városrendészeti területen akarnak sokat adni. Sok utca jár-dája kap új burkolatot, így pl. a Mészáros Lőrinc utca, a Kossuth utca egyik szakasza egészen a postáig, a rendelőntézet előtti térség, az iskola előtti út. Szerepel a tervben a Dózsa úti kanálisra

két híd építése, egyik az Árpád utcánál való találkozásnál, melyet cementből kívánnak elcsiszítani, a másik a Dózsa György utca egyik szakaszán, s egy régi híd felújítása. Ugyanezt a kanális, amely néha rakoncátlanodni szokott, medrébe akarják szorítani, mégpedig azzal, hogy a strand fölötti rész falazási munkáit befejezik. De nemcsak Várpalota kap, hanem Inotán, Pétfürdőn is murvázak a járdákat, utakat, ezenkívül a városi börtöncsődéhez nanózót építenek. Ezenkívül Inotán befejezik az iskola, kultúrház építését. De keveset említenek meg, ha csak a fentekről beszélünk. Ugyanis a rendelőntézet és a kórházat az idén bekerítik, környékét virágosítják. Elnézik a kórház mellett a romos térség, s a fentjáró betegek időnként levegőre is kimehetnek. A piac még 35 el-árusító asztallal bővül, tehát a kényes áruféleségeket nem kell többé a földre rakni a gazdáknak. De találunk

még két pontot, aminek igen nagy a jelentősége. 500 facsemetét kívánnak elültetni társadalmi munkával és Várpalotán, Pétfürdőn és Inotán megévő víz-hálózat kibővítését akarják ilyen formában megoldani. Érinti ez a Szabó-telepen, Herceg-telepen, a Hunyadi utcában, Inotán a Széchenyi utcában a megévő bányász sajtóházak lakóit, valamint Pétfürdőn a kirendelt-ségvezető és állandó bizottság javaslata alapján megjelölt út-szakaszt. Minden utcában szükség van egészséges, tiszta ivóvízre. Az összefogásnak bizonyára az lesz az eredménye, hogy év végén arról számolhatunk be, hogy nemcsak a pénz-zel biztosított tervek készülnek el, hanem azok is, amelyeket társadalmi erővel kíván a városi tanács létrehozni.

A terv készen van, most már „csak” a munka van hátra. Bizunk abban, hogy itt sem lesz különösebb akadály.

Kiszékes a társadalmi tulajdon védelméért

A Péti Kőolajipari Vállalat KISZ-szervezetének tagjai elhatározták, hogy mindenben segítenek megvédeni a társadalmi vagyonát. A vállalatnál elfekvő anyagokat felkutatják és megmen-tik a népgazdaságnak. Városunk többi

KISZ-szervezetének tagjai számára is követendő példa a Péti Kőolajipari Vállalat KISZ-eseinek kezdeményezése, különösen napjainkban, amikor előtérbe kerül a társadalmi vagyon megvédelme.

26 vagon pétisó terven felül

Január eddigi napjaira elmondhatják a Péti Nitrogénművek dolgozói, hogy az év eleji nehézségeket leküzdve, rendszeresen, nap-nap után teljesítik tervüket és szép eredményekről adnak számot. Az erőmű dolgozóinak napi tervek rendszeres teljesítésével elérték, hogy eddig 130 mw-ot termeltek terven felül. Az ammóniagyár kollektívájának 21 tonna ammóniát, a híg-savüzem dolgozói pedig 175,8 tonna hígsavat termeltek esedékes havi tervükön felül. Szép eredményeket érnek el a pétisó-üzemben is, ebben a hónapban több mint 26 vagon pétisót termeltek terven felül. A dícséretre méltó eredmények ellenére sincs ok az elbizakodottságra, mert olyan üzemi-részek is vannak a vállalatnál, ahol hiányosságok, lazaságok mutatkoznak a tervteljesítésben, mint pl. az oxigén-és a széntérl-üzemben. Ezekben az üzemi-részekben műszaki nehézségek górdítenek akadályt a tervek rendszeres teljesítése elé. Reméljük, hogy ezek megszüntetése után ők is felzárkóznak a többi üzem mögé.

Szabad pártnap az Ifjúság Házában

Január 22-ére szabad pártnapot hirdetett az MSZMP városi bizottsága. A korábbi órákban zsúfolásig megtelt az Ifjúság Háza bányászokkal, üzemi munkásokkal, alkalmazottakkal. Különösen nagy érdeklődés nyilvánult meg a háziasszonyok részéről. Elhörték, hogy tájékozódjanak az ország helyzetéről, a párt útmutatásáról. Néhány órával feljebb után Gondos Lajos elvtárs, az MSZMP városi bizottsága agit.-prop. oszt. vezetőjének megnyitó szavai után, Kanizsa István elvtárs, a Középdunántúli Napló munkatársa tájékoztatta a város lakosságát az elmúlt év eredményéről és az 1958-as évben rájukváró legfontosabb feladatokról.

— Ilyenkor az év elején, mikor nekivágunk az útnak, jó visszatekinteni az elmúlt esztendőre, hogy lemérjük, hogyan oldottuk meg feladatunkat — kezdte beszédét Kanizsa elvtárs. — Lapozunk csak bele az egy év előtti újságokba, és látni fogjuk, milyen mélyről indultunk el. Az újságok akkor ilyen cikkeket írtak: „Lessz-e infláció”. — „Kinek jár munkanélküli segély...” Az újságok álltak, vagy csökkentett teljesítőképességgel dolgoztak. Széntartalékunk úgyszólván nem volt. Sokhelyütt sorbanálltak kenyéért. Ilyen volt a múlt év kezdete. Ez maradt ránk az ellenforradalom leverése után.

Az ellenforradalom sötét pusztítása elvitte nemzeti jövedelmünk 6—10 százalékát a közvetlen anyagi károkon kívül. A kereskedelem árúkészlete 8,7 milliárd forint értékűre csökkent.

A legválságosabb órákban a párt a munkásosztályhoz szökött. Ha összefogunk, urra leszünk a nehézségeken, mondotta ki a párt 1956. decemberi határozata.

S ha most visszatekintünk, arról beszélhetünk, hogy elhárult az infláció, a munkanélküliség veszélye. Biztató reményekkel kezdhettük az 1958-as évet. Ezek a száraz tények, de mögöttük ott van dolgozó népünk, elsősorban munkásosztályunk hősi küzdelme.

A párt és a kormány felhívását megértve, a kommunis-ták élére álltak az élet normalizálásáért folyó nagy küzdelemnek.

A bányások becsületes munkája nyomán megindult az ipari termelés. Az 57-es évben az egész ország ipara jelentős eredményeket ért el. A Várpalotai és Középdunántúli Szénbányászati Tröszt teljesítették évi tervüket. Szénbá-

Szorgos, egyenletes munkával teljesítjük tervünket

Milyen kútások vannak 1958-ra a bányák termelésénél? Ezzel kezdtük fel a szenttröszt főmérnökét.

— Jellemző lesz-e a munkára továbbra is a kapkodás? — kérdeztük Bolyky Zoltán főmérnököt. — Sok olyan körülmény gátolta munkánkat, ami megakadályozott bennünket abban, hogy zökkenő nélkül térjünk át az új évre. A bánta-pusztai külfejlesztés a beruházás késése miatt 20-án tudott csak megindulni.

A jövőt illetően bizhatunk. A Cser-bánya harmadik negyedév végére lefogy. Már most megindultunk az I. számú bántapusztai lejtős aknával. Egyelőre még két csapat dolgozik itt. Munkahelyeket, frontfejtést készítenek elő, hogy zökkenőmentes legyen a cseri dolgozók elhelyezése, és nem utolsósorban a tervteljesítés. — Aztán úgy folytatta a felsorolást Bolyky elvtárs: — Igen nagy gondot okoz még az S. II. Skyppe. A berendezést a Duclos üzem nem tudta január 1-ére átadni. Február 1-re ígerte, de most meg 15-ére toltta ki ez utóbbi határidőt is. Herenden egyre fokozottabban ráterünk a frontfejtésekre. A harmadik negyedév végére már 3 frontfejtés lesz itt.

A munkahelyek tehát biztosítják a tervteljesítést. A többi szervezés kérdése. Mint megtudtuk, rövidesen kapunk két Hidasi-féle felrakó gépet, az S. II. pedig 1 darab F-4-est állít be. A Beszáló-aknával acélgerendás frontfejtést kívánnak létesíteni. A gépesítés, az új technika alkalmazása biztosított. A munkahelyek számszerűleg is megszorodnak, s azt a tervet, amit a Várpalota Tröszt kap, minden különösebb meg-erőtetés nélkül teljesítheti.

Megtartotta alakuló ülését az üzemi tanács

Nem mindennapos esemény színe helye volt csütörtök délután Pétfürdőn a mozihelyiség. A 61 főből álló üzemi tanács alakuló gyűlését tartotta. Az üzemi tanács tagjai között helyet kaptak a nödőlgözök is. Két évre választották meg az üzemi tanács tagságát. Az alakuló gyűlésen Lukács László a szakszervezeti bizottság elnöke tartott beszédet.

A most megalakult üzemi tanács az alakuló gyűlésről táviratot küldött az MSZMP Veszprém megyei Bizottságának, amelyben csatlakozásukat jelentették a társadalmi tulajdon védelmére szóló felhívásra. Hangsúlyozták: mindent elkövetnek

a társadalmi tulajdon védelme érdekében. Leltárba vették a dolgozóknak kiadott szerszámokat, hogy ezzel is védjék a társadalom vagyonát. Az alakuló gyűlés befejeztével határozati javaslatot fogadtak el, amely az üzemi tanács legközelebbi ülésének napirendjét szabta meg. Egy hónap múlva ül össze az üzemi tanács, s ekkor a munka- és védőruhák elosztásának valamint a vállalat szociális és kulturális keretének felosztását beszélik meg. Napirenden szerepel az üzemi tanács ülésén a nyereségrészesedés felosztása alapelveinek kidolgozása is.

kat, és kíméletlenül harcoljunk gazdasági és társadalmi rendükben megmutatkozó hibák ellen.

Dár az önköltség az elmúlt év folyamán csökkent, és a termelékenység nőtt, ez azonban nem általános jelenség. Még igen sokat tehetünk és kell tenni a gazdasági vezetés megszilárdítása érdekében. A párt és állami életünk szigorúan megköveteli a gazdasági vezetőkötől, a gazdasági vezetésben a következetességet. Mindamellé, hogy az elmúlt évi eredményeinket igen jelentősnek mondhatjuk, mégis el kell árulni, hogy az 57-es évben frott tervkötelezettségek nem voltak túl szigorúak. Eppen ezért gazdasági vezetőink elkényelmesedtek és már előre siránkoznak, az ez évi tervfeladatokat túl szigorúnak tartják. Könnyelműen dobálóznak a milliók igénylésével.

Közudomású, hogy építkezéseink rendkívül drágák, elhúzódnak a beruházások, késedelmesek a távlati tervek, nincs meg a kellő tervellátottság. Az 1957-es beruházások 38 százalékánál hiányzott a jóváhagyott beruházási program. A jóváhagyott tervezés 71 százaléka pedig hiányos tervdokumentációk alapján készült. Ezért igen gyakori volt az áttekintés, a módosítás, az utólagos munka, ami igen bőven emésztette a nemzeti vagyonot. A beruházási összegek szétforgácsolódnak, és ez kihat az építőipar kapacitásának csökkenésére. A múlt év szeptember végén egy-egy állami építkezésen átlagosan mindössze 6,8 munkás dolgozott. Ennek folyamán az építőipari gépek kihasználásának foka csak 10—20 százalékos volt. Más helyeken viszont a gazdasági vezetés körül csoportosul van. A jó összeköttetések kihasználásával felesleges, úgynevezett büjtött munkakerő létszám tapasztalható. A jutalmazásnál gyakran érvényesül a protekció-rendszer. Rendkívül magas a reprezentáció. Főlősi-egesen emészti az állam pénzét az olyan úgynevezett műszaki besorolásúak is, akik nem ezt a munkakört töltik be.

Ezek a példák azt igazolják, (Folytatás a 2. oldalon)

Mind ezek a sikerek a párt vezetői dolgozó tömegek áldozatos munkájának eredménye. Az erőfeszítések nyomán 1957-ben 14 százalékkal nőtt az életszínvonal.

Soha még Magyarországon nem éltek így a dolgozók. Ennek jelenségeit különösképpen lemérhetjük Várpalotán. Az elmúlt év eredményeinek forrása, a dolgozók odaadó munkája mellett a testvéri országok, de mindenekelőtt a Szovjetunió segítségével. Emlékezzünk csak arra, hogy az ipar megindításához a baráti országokból szén, és egyéb nyersanyagot kaptunk. Az elpusztított budapesti és vidéki házak renebehozásához a Szovjetunió épületfával, ablaküveggel és egyéb segítséggel támogatott bennünket. Nyilvánvaló azonban, hogy a mi életünk, életszínvonalunk és fejlődésünk biztosítása mellett nem támaszkodhatunk kizárólag a segítségre.

Meg kell végre állni a saját lábunkon. Ez azt követeli tőlünk, hogy közös erővel tárjuk fel a megévő tartaléko-